ABC
NOWINY CODZIENNE

Nr. 75 A Rok XIV

WARSZAWA
NIEDZIELA
12 marca
1939 R.
Cena 10 Gr.
W

Biblioteka Jagiellońska

„KTO CHCE ZMIENIAĆ OBLICZE ŚWIATA BEZ UPRZEDNIEJ ZMIANY SWEGO SERCA, TEN TYLKO BURZY ZAMIAST BUDOWAĆ".

Jacques Maritain

Sowiety grożą światu

„O przyłączeniu słonia do komara marzą szaleńcy w Niemczech"

Przemówienie Stalina na kongresie partii

MOSKWA, 11.3. Wczoraj o godzinie 17.15 został otwarty na Kremlu 18-ty kongres wszechzwiązkowej komunistycznej partii bolszewików. Wchodzącemu na salę obrad Stalinowi zebrani delegaci partii komunistycznej zgotowali gorącą owację, witając go okrzykami: „Niech żyje marszałek wojującego komunizmu!".

PRZEMÓWIENIE MOŁOTOWA

Zjazd otworzył krótkim przemówieniem premier sowiecki, Mołotow.

Najbardziej interesującym u-

Stalin

stępem mowy Mołotowa było stwierdzenie, że „agenci międzynarodowego faszyzmu przedostali się do najważniejszych komórek rządu i administracji państwowej" Następnie przystąpiono od wyboru prezydium, sekretariatu, komisji redakcyjnej i komisji mandatowej zjazdu. Do prezydium kongresu wybrano całe Politbiuro partii ze Stalinem, Mołotowem, Kalininem i Kaganowiczem na czele. Powszechną uwagę zwrócił fakt wybrania do prezydium również licznej grupy oficerów armii czerwonej, m. in. Woroszyłowa i Budiennego.

Po wyborach prezydium zabrał głos Stalin, wygłaszając 2 i półgodzinną mowę.

WIELKA MOWA STALINA

Uwagi wstępne swego przemówienia Stalin poświęcił kryzysowi gospodarczemu świata kapitalistycznego w ostatnim 5-leciu, oświadczając, że **kryzys ten dotknął przede wszystkim „wielkokapitalistyczne demokracje", mniej natomiast państwa totalne, prowadzące „gospodarkę wojenną".**

Stalin przewiduje wszakże, że zasoby gospodarcze państw totalnych są na wyczerpaniu, poczem one również wejdą w okres ostrego kryzysu.

NOWA WOJNA O PODZIAŁ ŚWIATA

Sytuację polityczną w świecie Stalin scharakteryzował stwierdzeniem, że **od r. 1935 istnieje de facto nowa wojna o podział świata**, tocząc się bez przybierania na razie charakteru wojny powszechnej w Azjii, Afryce i Europie.

PRZECIW „OSIOM"

Następnie Stalin wyraźnie dał do zrozumienia, iż uważa, że t. zw. **„pakt antykominterowski", skierowany jest przede wszystkim przeciwko interesom Anglii, Francji i Stanów Zjednoczonych.** Żadne „osie", „trójkąty" i „pakty antykominternowskie" nie są zdolne ukryć faktu, iż w tym okresie czasu Japonia owładnęła olbrzymim terytorium w Chinach, że Włochy zdobyły Abisynię, Niemcy — Austrię i obszar sudecki, zaś Niemcy i Włochy wspólnie owładnęły Hiszpanią.

W dalszym ciągu przemówienia Stalin ostro krytykuje politykę nieinterwencji, uprawianą przez Anglię i Francję, oświadczając, że polityka nieinterwencji sprzyja agresji i rozszerzaniu konfliktów wojennych.

SPRAWA UKRAIŃSKA

Kampanię prasy zachodnio - europejskiej i amerykańskiej w sprawie ukraińskiej Stalin scharakteryzował jak następuje:

„Wydaje się wyraźnie, że **ten podejrzany hałas miał na celu wzniecenie gniewu Związku Sowieckiego przeciwko Niemcom, zatrucie atmosfery i sprowokowanie konfliktu z Niemcami bez wyraźnego powodu.**

Oczywiście, jest całkiem możliwe, że istnieją w Niemczech szaleńcy, którzy marzą o przyłączeniu słonia, t. zn. Ukrainy Sowieckiej, do komara, t. zn. do tego, co oni nazywają Ukrainą Karpacką i, jeśli istotnie są tam tacy obłąkańcy, to można być pewnym, że w naszym kraju znajdzie się dla takich wariatów dostateczna ilość kaftanów bezpieczeństwa".

NIEMCY NIE PŁACĄ WEKSLA

Stalin twierdzi dalej, że zdaniem niektórych polityków europejskich — Niemcy sprawiły mocarstwom zachodnim zawód, gdy zamiast przeć na wschód, zwróciły się na zachód i żądają kolonij. „Możnaby pomyśleć, że odstąpiono Niemcom obszary Czechosłowacji, by zapłacić im za zobowiązanie, które powzięli w sprawie rozpoczęcia wojny przeciwko Związkowi Sowieckiemu i że Niemcy odmawiają obecnie zapłacenia weksla".

WSZYSCY SIE ZBROJA

W dalszym ciągu przemówienia Stalin oświadczył, że nawet Anglia i Francja nie wierzą w „politykę monachijską" i intensywnie się zbroją. **Wobec czego zbroi się również i Związek Sowiecki.**

SOWIETY PRAGNĄ POKOJU

Mówiąc o zasadach sowieckiej polityki zagranicznej, Stalin oświadczył, **iż Z. S. R. R. pragnie pokoju i konsolidacji rzeczowych stosunków ze wszystkimi krajami na zasadach wzajemności.**

Ustęp przemówienia poświęcony bezpośrednim sąsiadom Z. S. R. R. brzmi jak następuje: „Jesteśmy zwolennikami ścisłych, pokojowych i dobrosąsiedzkich stosunków ze wszystkimi krajami sąsiednimi, posiadającymi wspólną granicę z Z. S. R. R. Przestrzegamy i będziemy przestrzegać tego stanowiska z tym, że te kraje będą utrzymywały takie same stosunki ze Związkiem Sowieckim, z tym, że nie będą usiłowały szkodzić bezpośrednio lub pośrednio integralności i nietykalności granic państwa sowieckiego.

ROLA CZERWONEJ ARMII

W zakończeniu Stalin ze szczególnym naciskiem podkreślił rolę czerwonej armii i marynarki.

Charakteryzując zadania partii komunistycznej w dziedzinie polityki zagranicznej, Stalin ujął je w następujących punktach:

a) polityka pokoju i konsolidacji i rzeczowych stosunków ze wszystkimi krajami, b) unikanie wciągania Związku Sowieckiego w konflikty przez prowokatorów wojennych, c) zwiększenie zbrojeń sowieckich, d) wzmacnianie międzynarodowych węzłów przyjaźni ze wszystkimi, którzy są zainteresowani w utrzymaniu pokoju.

Pozostałą część przemówienia Stalin poświęcił wewnętrznej polityce oraz zagadnieniom gospodarczym Związku Sowieckiego.

REUMATYZM?
BAYER
TABLETKI ASPIRIN

Kardynał Luigi Maglione

mianowany sekretarzem stanu

MIASTO WATYKAŃSKIE 11.3 **Papież Pius XII mianował w sobotę przed południem kardynała Luigi Maglione sekretarzem stanu.** Nowomianowany kardynał - sekretarz stanu ma opinię wytrawnego dyplomaty. Urodził się w Carosi, w pobliżu Neapolu, 2 marca 1877 r. po uzyskaniu doktoratu filozofii i teologii na uniwersytecie gregoriańskim, a następnie doktoratu prawa kanonicznego na uniwersytecie Św. Apolinarego, wyświęcony został na księdza 25 lipca 1901 r. po czym w r. 1905 wstąpił do akademii eklezjastycznej, gdzie po dwuch latach zdał egzamin z dyplomacji. Od roku 1907 do roku 1918 ks. Luigi Maglione był profesorem tej akademi. W r. 1913 mianowany został szambelanem papieskim, a w r. 1918 prałatem domowym jego świętobliwości. 28 lutego 1918 r. wysłany został jako nuncjusz papieski do Szwajcarii, skąd po 6 latach wyjechał w tym samym charakterze do Paryża, gdzie przebywał do czasu mianowania go kardynałem w r. 1935.

Aresztowanie 86 studentów we Lwowie

Krwawe zajścia w domu techników

7 policjantów rannych

PAT oficjalnie komunikuje o zajściach i aresztowaniach wśród młodzieży akademickiej we Lwowie:

Od dłuższego czasu na terenie Lwowa pewne grupy studentów przejawiały nieobliczalną i szkodliwą działalność, której wynikiem było szereg wypadków ciężkiego uszkodzenia lub poranienia poszczególnych osób. Fakty te zmusiły władze bezpieczeństwa do przedsięwzięcia zdecydowanych kroków, zmierzających do zlikwidowania tych anarchistycznych przejawów w życiu akademickim.

W wyniku dochodzeń ustalono, że w domu akademickim, domu techników i domu medyków we Lwowie studenci zgromadzili znaczne ilości broni, materiałów wybuchowych i innych narzędzi napadu.

W związku z tym w nocy z 10 na 11 marca b. r. w obecności prokuratora, sędziego śledczego oraz rektora politechniki organa policji przystąpiły do przeprowadzenia rewizji.

W domu techników policja napotkała na zdecydowany opór akademików. W wyniku starcia jeden policjant został ciężko ranny, dwóch lekko rannych i czterech kontuzjowanych. Zdemolowane zostały urządzenia domu techników. Rewizje w domu akademickim i domu medyków miały przebieg spokojny.

W wyniku rewizji we wszystkich trzech domach znaleziono: 16 rewolwerów, 2 flowery, 13 granatów ręcznych. 34 kastety, 2 sztylety, 4 łomy żelazne, 1 petardę, 14 pałek okutych ołowiem, 43 żarówki wypełnione gazem i płynami żrącymi, bardzo poważne ilości materiałów, służących do wyrobu środków wybuchowych. Blisko 10 kg nielegalnych ulotek oraz 4 powielacze, na których te ulotki były powielane.

W związku z wynikami rewizji aresztowano 86 studentów, w tym 46 w domu techników i 40 w domu akademickim.

Dalsze dochodzenie w toku.

La Passionaria

internowana na Saharze

PARYŻ, 11.3 (tel. wł.). Z Paryża donoszą, że La Passionaria nie zgodziła się na internowanie jej w Algierze francuskim, w mieście Oran. Wobec tego władze francuskie zdecydowały się internować ją w miejscowości Izerta, u skraju pustyni Sahary.

Polityka i wychowanie

Dwukrotnie w ostatnim, krótkim stosunkowo, okresie czasu byliśmy świadkami wspólnego ataku czynników ozonowych i „demokratycznych" na młodzież akademicką. Obecnie rozpoczął się trzeci szturm na okopy młodzieży, szturm dobrze przygotowany ogniem artykułów prasowych i wykorzystujący smutne wypadki na uniwersytecie J. K. we Lwowie.

Wspólny front uderzenia na teren akademicki jest bardzo charakterystyczny: z jednej strony bowiem atakuje cała lewica sanacyjna z demokratycznym prof. Bartlem na czele, z drugiej nacjonalistyczno-totalistyczny Ruch Narodowo-Państwowy, z dr. Stahlem, a wreszcie obok szarżuje prasa socjalistyczna i żydowska.

Istotne cele uderzenia są *zupełnie przejrzyste:* nie chodzi tu naprawdę o jakie czy inne błędy młodzieży, czy o właściwe cele wychowawcze, ale o zdobycie wreszcie wpływu politycznego, *na tak oporny dla sanacji i demokracji teren.* Wprawdzie każda ze współatakujących stron chciałaby inaczej widzieć rozwiązanie sytuacji i układ stosunków politycznych, ale dopóki wspólnie uderzają w narodową młodzież, *współdziałanie trwa.*

Do dziś przecież stosowano wiele metod: był sławetny Legion Młodych, napadający na Bratniaki, uprawiający działalność bojówkarską — nie dał wyniku. Po tym spróbowano ustawy jędrzejewiczowskiej — ograniczenie autonomii, nacisk administracyjny— próba również zawiodła. Ostatnio usiłowano zaszczepiać różne „Służby Młodych", „Z. M. P." i podobne instytucje — także bezskutecznie. Obecnie więc szuka się bardziej zdecydowanych metod.

Trzeba przyznać, że wypadki lwowskie stworzyły atakującym *wygodne pozycje wyjściowe do natarcia.* Bandycki napad we Lwowie, będący wybrykiem jakiejś grupy młodzieży, ułatwił uogólnienie zarzutów i ciężkie oskarżenie bandytyzm — rzucono w twarz całej polskiej młodzieży.

Wszystkie rozważania na temat młodzieży, zawierają tylko dwa momenty: *poszukiwanie winnych wśród młodzieży i czynników politycznych i szukanie metod, dążących do „spokoju na uczelni" — nic ponadto.* Jest to stanowisko politycznie wygodne, ale *ogromnie szkodliwe.*

Po pierwsze bowiem aby zaradzić złu, trzeba znaleźć jego przyczynę. Tkwi ona nie wśród młodzieży, ale w systemie wychowawczym, Podkreślaliśmy już kilkakrotnie, jak wiele prac społecznych prowadzi młodzież, chcemy dziś tylko przypomnieć zgodną współpracę młodzieży z wojskiem, która jest sprawdzianem rzeczywistych wartości młodzieży Poprzednio wymieniliśmy etapy walki sanacji z młodzieżą, aby wykazać, jak młodzi systematycznie byli spychani w ślepe uliczki. Cóż dziwnego, że w takich warunkach, gdy wszelkie tendencje ideowe młodzieży były z punktu widzenia oficjalnych wychowawców przestępstwem, *nie wszystkie grupy młodzieży zdołały stanąć na wysokości zadania.* Wina leży po stronie tych, którzy drzewa młodego lasu *dla własnych celów naginali,* aż niektóre *mniej odporne* złamały się.

Kiedy się czyta wszystkie artykuły o ratowaniu młodzieży, aż krzyczy fakt, że przecież chodzi tu tylko *o zniszczenie innych wpływów politycznych,* o zahamowanie reakcji młodych na dzisiejszą rzeczywistość. To co się bowiem dzieje na wyższych uczelniach, nie jest niczym innym, jak *tylko reakcją,* na dzisiejsze stosunki. Jeśli ta reakcja pochodzi z ośrodków, których naczelnym celem jest wychowanie nowego człowieka, a nie rozgrywka grupowa — wówczas jest skierowana na właściwe tory, Kiedy jest wyrazem samoobrony politycznej danej grupy, może zbaczać z drogi — jest jednak tylko *odpowiedzią* na niewłaściwą akcję.

Dopóki cała sprawa młodzieży będzie tkwić tylko w ramach walki o wpływy polityczne — nie znajdziemy wyjścia. Przed nami stoi przecież problem niezwykle doniosły — *wychowania nowego człowieka.* Rozumowanie uproszczone, wygląda w ten sposób: dziś jest źle, weźmiemy młodzież krótko, będzie spokój. Tymczasem z jednej strony młodzi mając zabarykadowaną główną drogę, szukają nieraz wyjścia bocznymi ulicami, gdy ramy się zacieśni, zmusi się albo do kopania pod ziemią, albo do bierności. Żaden z tych przykładów nie daje właściwego wyjścia.

Młode pokolenie Polski *mu-*

(Dokończenie na stronie 3-ciej)

Kurator

Seweryn Maciszewski

wiceministrem oświaty

Na miejsce ustępującego wiceministra płk. Ferek-Błeszyńskiego podsekretarzem stanu w Ministerstwie Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego w najbliższym czasie mianowany zostanie dotychczasowy kurator Okręgu Szkolnego Wołyńskiego, p. Seweryn Maciszewski.

Snieg

Przewidywany przebieg pogody w dniu 12 b. m.: Pogoda chmurna z drobnym śniegiem w dzielnicach wschodnich i południowych, a z rozpogodzeniami na pozostałym obszarze. Po nocnych przymrozkach w ciągu dnia temperatura nieco powyżej zera, słabe wiatry z kierunków północnych.